

DE GOEDE BAKKER

Een verhaal over echte liefde

Geschreven en geïllustreerd door Sjoukje Kruidhof-Lootsma

Het leek een dag als alle andere in het vredelievende dorpje. De boeren oogstten zingend hun graan, de wieken van de graanmolen draaiden en bij de bakkerij zag je al rook uit de schoorsteen komen.

Naast de bakkerij werd een kar met zakken leeggehaald. Maar het was maandag en op die dag kreeg de bakker nooit voorraad. Als je beter keek, zag je ook dat het geen meelzakken waren. 'GIPS' stond erop. Een deftige meneer betaalde ervoor. Anna was samen met Kees, haar neefje dat sinds kort in het dorp woonde, op weg naar de bakker voor brood. Anna keek naar de man bij de kar. Wat kwam hij hier nu doen?

'Wie is dat?' vroeg Kees aan Anna.

'Ik weet het niet,' antwoordde ze.

Kees stapte op de man af. 'Bent u hier nieuw? Ik ook. Ik ben Kees.'

De man keek hem fronsend aan en gromde: 'Sorry, ik heb geen tijd voor een praatje.'

Daarna zette hij een bord in zijn tuin: 'GIPSGIETÉRIJ'. De bakker had een nieuwe buurman.

Aнна en Kees liepen de bakkerij in. 'Wat een vreemde bakkerij,' riep Kees. 'Zag je dat? Die mensen pakten een mand vol brood en liepen er zo mee weg! Bij de bakker in ons dorp ligt het brood achter de toonbank en moet je het bij de kassa betalen.'

'Hier hoeft dat niet,' vertelde Anna. 'Je mag ook extra pakken om uit te delen aan wie het nodig heeft, zegt onze bakker, want ...'

Maar Kees luisterde al niet meer. Hij stak z'n neus omhoog en snoof. 'Mmm, wat ruikt het hier heerlijk!'

'Ja, hè?!' reageerde Anna. 'Dat komt hiervandaan.' Ze trok Kees mee naar de oven achterin de bakkerij. Daar pakte ze een grote broodplank. 'Zo schuift de bakker het brood de oven in,' liet Anna zien.

Nieuwsgierig keek Kees toe. Achter hen klonken voetstappen. Kees draaide zich om en schrok. De bakker kwam eraan!

'Goed je te zien, Anna! Ik zie dat je Kees hebt meegenomen. Wil hij vandaag ook bakken?' Kees kleurde nu van oor tot oor en ging achter Anna staan.

'De bakker kent ons allemaal,' vertelde Anna, 'en hij is erg aardig. Iedereen mag meehelpen in de bakkerij.'

Kees bekeek de bakker eens goed. Hij zag er inderdaad vriendelijk uit.

De bakker vroeg Anna of ze het leuk vond om Kees rond te leiden door de bakkerij. Dan kon hij meteen leren hoe je brooddeeg moet kneden en zou hij zien waar het deeg kon rijzen. Reizen? Kees begreep er niets van. 'Brood dat op reis gaat?' vroeg hij.

'Nee,' antwoordde Anna lachend, 'de bakker bedoelt met rijzen dat het deeg groter wordt. Als je het deeg voor de oven zet, gaat het door de warmte vanzelf groeien. Daarna kun je het in de oven bakken.'

Kees vond het maar wonderlijk: alsof het deeg leefde!

